

XXXII. ГЕРМАНИЯ ВЪ XVIII ВѢКЪ.

1740—1763—1780—1786—1790.

Прусно кралство. Вилхелмъ I и негова пестовность. Отношение то му камъ синъ тѣ. Фридрихъ II и Мария Терезия. Война за австрийско то наслѣдство. Седмогодишна война. Мъчно положение на Прусия и промѣняваніе то на обстоятелства та. Управление то на Фридриха II. Иосифъ II и нѣмско то образование. Гете и Шилеръ.

Прусно то кралство и пестовний Вилхелмъ. Великий курфирстъ бранденбургский Фридриха Вилхелма наслѣдилъ синъ му *Фридрихъ*, който много обичалъ да живѣе богато. Той много се мъчилъ да стане краль, и най-сетнѣ се сдобилъ съ кралска та титла отъ царь Леополда (въ 1700 год.). Той съ голѣма слава се коронясалъ въ Кенигсбергъ; слѣдъ което станало веселба нѣколко дни. Фридрихъ въ по-нататъшно то си царованіе най-много гледалъ да поддържи много хубави кралюви дворове като Людовика XIV, и на-кичилъ Берлинъ съ много хубави сгради. Отъ това расипничество на краль тѣ, малка та и сиромашка пруска държавица била натоварена съ тежки данъци.

За добра честь на Прусия, Фридриха I наслѣдилъ синъ му *Вилхелмъ I* (1713—1740 год.), който никакъ не примичалъ на башта си. Той билъ голѣмъ пестовникъ. Штомъ стѣпилъ на прѣстоль тѣ, тутакси свикалъ кралски ти кавалери, които носили позлатени дрѣхи и къдрави пашкули, и имъ казалъ, че той нѣма потрѣба вече отъ тѣх-ни ти услуги; послѣ продалъ всичкити бесцѣнни камене и скъпи работи, што ги билъ набралъ башта му, и съ пари ти заплатилъ баштиний си дългъ. Той прѣгледалъ добрѣ заплати ти на кралюви ти човѣци и на други ти люде на държава та; смалилъ разноски ти, и съвсѣмъ дигналъ ония разноски, които били безъ потрѣба. Слѣдъ това дигналъ тежки ти данъци и съ все сръдце закреплялъ фабрики ти и селско то стопанство.